

๗...สมาน สุธิต

รายงานจากมหานครนิวยอร์ก

หลังจากประชุมกันเคร่งเครียดมา 2 วัน ตั้งแต่ 24-25 มิ.ย. 2553 ที่ไฮสโตนวชิรธรรมบพิล ลองไอส์แลนด์ มหานครนิวยอร์ก สหรัฐอเมริกา เจ้าอาวาสหรือผู้แทนเจ้าอาวาสวัดในสหรัฐอเมริกาที่เป็นสมาชิกสมัชชาสงฆ์ไทยในสหรัฐอเมริกา 61 รูป ได้เลือกตั้งประธานและกรรมการอำนวยการสมัชชาสงฆ์ในสหรัฐอเมริกาแทนชุดเดิมที่หมดวาระ ผลการเลือกตั้ง พระเทพกิตติโสภณ เจ้าอาวาสวัดไทยวชิรธรรมบพิล ลองไอส์แลนด์ มหานครนิวยอร์ก ได้รับเลือกให้ดำรงตำแหน่งประธานต่อไปเป็นสมัยที่ 12 หลังจากดำรงตำแหน่งมาแล้ว 11 สมัย หรือ 22 ปี (สมัยละ 2 ปี) ส่วนรองประธานสมัชชาที่ได้รับเลือกมี 3 รูป ได้แก่ 1.พระสุนทรพุทธิเทศ (ประชัน) เจ้าอาวาสวัดพุทธาวาสยุสตัน เทกซัส 2.พระราชธรรมวิเทศ (อมรวิทย์) เจ้าอาวาสวัดไทยลอสแอนเจลิส นอร์ท ฮอลลีวูด แคลิฟอร์เนีย และ 3.พระวิเทศธรรมกวี (ประเสริฐ) เจ้าอาวาสวัดพุทธานุสรณ์ ฟริมอนต์ แคลิฟอร์เนีย

เลขาธิการ ได้แก่ ดร.พระมหาดนัต อุดจากริ ประธานเจ้าหน้าที่บริหารวัดไทยกรุงวอชิงตัน ดี.ซี. รองเลขาธิการ ได้แก่ พระครูศรีวิเทศธรรมคุณ เจ้าอาวาสวัดพุทธาวาส ริเวอร์ไซด์ แคลิฟอร์เนีย พระครูโสภณศาสนวิเทศ วัดพุทธมงคลนิมิต

พระเทพกิตติโสภณ ประธานสมัชชาสงฆ์ไทยในสหรัฐอเมริกา

พระเทพกิตติโสภณ (สมบุรณ์) เป็นประธานสมัชชาสงฆ์ไทยในสหรัฐอเมริกาสสมัยที่ 12

ลุยเซียนา และพระวิเทศวิสุทธิคุณ เจ้าอาวาสวัดปากน้ำอเมริกา โอไอโอ ส่วนกรรมการตำแหน่งอื่นๆ มีอีก 8 ตำแหน่ง

สมัชชาสงฆ์ไทยในสหรัฐอเมริกาก่อตั้งขึ้นมาเมื่อ 20-24 มิ.ย. 2519 โดยการรวมตัวกันของคณะสงฆ์ไทยทุกสำนักในสหรัฐอเมริกา 5 แห่ง คือ วัดไทยลอสแอนเจลิส วัดวชิรธรรมบพิล นครนิวยอร์ก วัดมัมมาราม นครชิคาโก วัดไทยวอชิงตัน ดี.ซี. และวัดพุทธาวาราม เดนเวอร์ และวันที่ 21 ต.ค. 2519 ได้รับอนุมัติจากรัฐโคโลราโด (รัฐที่ทำการสมัชชา

สงฆ์ไทยตั้งอยู่) ให้ดำเนินการได้ และนับแต่นั้นก็มีความเจริญเติบโตขึ้นตามลำดับ โดยมีการประชุมสมัชชาสามัญครั้งแรกในวันที่ 12-14 ก.ค. 2520 ณ วัดมัมมาราม นครชิคาโก ถึง พ.ศ. 2553 เป็นการประชุมครั้งที่ 34 พร้อมกับทำบุญอุทิศวันมงคล 79 ปี ให้พระเทพกิตติโสภณ และผูกพัทธสีมาฝังลูกนิมิตอุโบสถวัดวชิรธรรมบพิล ลองไอส์แลนด์ นครนิวยอร์กด้วย

เมื่อได้ประธานและกรรมการอำนวยการแล้ว พระวิเทศธรรมรังษี (สุรศักดิ์) ที่ชาวพุทธอเมริกา รู้จักในนามหลวงตาชี่ ในฐานะประธานการเลือกตั้งได้ให้โอวาทว่า ขอให้พระธรรมทูตที่มาปฏิบัติงานมีสติ มีปัญญา ทำหน้าที่ของตนให้ดี ให้เป็นศรีแก่คนประเทศชาติและพระศาสนา หากทำได้ดีจะเป็นการปฏิบัติตามพระธรรมคำสอนของสมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า

ท่านเตือนสติว่า การทำงานระดับนี้ต้องมีข้อเตือนใจ เมื่อได้รับเลือกตั้งมาต้องทำหน้าที่ อย่างมานั่งเฉยๆ ต้องทำให้เป็นระเบียบ ไม่ใช่เรื่องเล่นๆ ในฐานะที่เป็นประธานการเลือกตั้ง ท่านมีแต่ความหวังดี ไม่อยากให้เกิดความเสียหาย ในฐานะสมาชิกสมัชชาสงฆ์ไทย ขอให้ทุกท่านรักและสามัคคีกันไว้ทุกอย่างที่ทำได้เหมาะสม อย่าทำเป็นเด็ก อย่าทำให้เสียศักดิ์ศรีพระธรรมทูต

ท่านกล่าวว่า ขอให้ทุกท่านทำหน้าที่อย่างเต็มที่ โดยทำเพื่อประโยชน์ เพื่อความสุขของประชาชน สุดท้ายท่านบอกว่าพระสงฆ์อย่าเป็นผู้ก่อปัญหา ต้องเป็นผู้แก้ปัญหา หากสร้างปัญหาเสียเอง เป็นเรื่องน่าอาย

หลังจากนั้นพระเทพกิตติโสภณ (สมบุรณ์ สมบุรณ์) เจ้าอาวาสวัดวชิรธรรมบพิล ที่ได้รับเลือกให้ดำรงตำแหน่งต่อไปอีกสมัย ได้กล่าวขอบคุณสมาชิกสมัชชาสงฆ์ไทยที่ไว้วางใจเลือกให้ท่านทำงานในครั้งนี้ โดยท่านบอกว่าจะงานต่างๆ นั้นไม่ได้ทำคนเดียว แต่ได้มอบหมายให้รองประธาน เช่น พระสุนทรพุทธิวิเทศ และพระวิเทศธรรมกวี แบ่งกันรับผิดชอบ

พระธรรมโมลี ประธานที่ประชุมสมัชชาสงฆ์ไทยพร้อมกับพระสุนทรพุทธิวิเทศ รองประธานสมัชชา

พระวิเทศธรรมกวี รองประธานสมัชชา

การประชุมสมัชชาสงฆ์ไทยครั้งที่ 34 ที่วัดวชิรธรรมบพิล มหานครนิวยอร์ก สหรัฐอเมริกา

จากนั้นท่านเล่าถึงวิถีชีวิตตั้งแต่ครั้งเป็นสามเณรบ้านนอกอยู่ จ.อุดรธานี ช่วงสงครามโลกครั้งที่ 2 ว่าลำบากยากแค้นมาก จีวรจะหมกหมวย น้ามันจุดตะเกียงต้องใช้น้ำมันมะพร้าวหรือน้ำมันหมูจนกระทั่ง พ.ศ. 2493 ขณะที่ยังเป็นสามเณรจึงได้เข้ามาอยู่วัดเบญจมบพิตร กรุงเทพมหานคร ได้มีโอกาสสวนมนต์ถวายพระพรพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ที่เสด็จนิวัติประเทศไทยและได้ร่วมงานถวายพระเพลิงพระบรมศพรัชกาลที่ 8 ที่ท้องสนามหลวงด้วย

ท่านบอกว่ากรุงเทพฯ ช่วงนั้นยังไม่มีความสะดวกสถานที่บางแห่งต้องเตรียมตะเกียงเจ้าพายุไว้เพื่อไฟฟ้าดับ น้ำประปาไหลบ้างไม่ไหลบ้าง แต่วัดเบญจมบพิตรที่ท่านอยู่นั้นโชคดีที่อยู่ใกล้วังสวนจิตรลดาและทำเนียบรัฐบาล น้ำจึงไหลและไฟฟ้าสว่างเสมอ

ส่วนการศึกษาเล่าเรียนของท่านนั้น ท่านเล่าว่าสอบ ป.บ.3 ได้ปี พ.ศ. 2494 สอบ ป.บ.4 ได้ พ.ศ. 2495 ส่วน ป.บ.5 นั้นสอบตกหลายปี แต่ในที่สุดท่านสอบได้เปรียญธรรม 7 ประโยค และเริ่มเรียนมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย เมื่อ พ.ศ. 2496 เรียนจบทำงานให้มหาวิทยาลัย โดยไม่ได้ช่วยงานวัดเบญจมบพิตร ผู้ร่วมงานในช่วงนั้นมีทั้งพระพรหมคุณาภรณ์ (ป.อ.ประยุทธ์ ปยุตโต) พระสิริสุตตันตธรรมาภรณ์

(เจ้าคุณสุพจน์ วัดสุทัศน์) ต่างได้รับความลำบากในการทำงาน แต่ละรูปมีชื่อที่ตำรวจสันติบาลกล่าวหาว่าเป็นคอมมิวนิสต์ แม้กระทั่งกรมทาสที่วัดมหาธาตุ ถูกกล่าวหาว่าสร้างด้วยเงินของคอมมิวนิสต์ แต่ทุกคนทำงานด้วยใจรัก แม้ว่าจะไม่ได้รับความสะดวก เช่น รัฐบาลจัดงบประมาณให้เพียงปีละ 8 หมื่นบาทเท่านั้น

ในส่วนการรับรองวิทยฐานะผู้จบการศึกษามหาจุฬาฯ ก็ไม่ได้รับการรับรอง จึงต้องส่งนิสิตไปเรียนต่อที่ประเทศอินเดีย ที่นั่นเขารับรอง เรียนจบมาก็สามารถทำงานกับผู้ที่จบจากที่อื่นได้อย่างสง่างาม เมื่อมีการเสนอกฎหมายเข้าสภาให้รับรองวิทยฐานะ ก็เจอวิธีการที่ทำให้กฎหมายตก คือสภาส่งให้กฤษฎีกาพิจารณา

อย่างไรก็ตาม ท่านเล่าว่าการต่อสู้ให้นิสิตที่จบจากมหาจุฬาฯ มีที่ยืนในสังคม แม้จะสีกหาลาเทไปก็ทำโดยไม่หยุดยั้ง ทั้งนี้ได้รับการอนุเคราะห์จากพระพรหมคุณาภรณ์ (ป.อ.ปยุตโต) จัดทำแค็ตตาล็อกการศึกษามหาจุฬาฯ จนทำให้ผู้ที่อยู่ในวงการศึกษามองเห็นแล้วว่าทำได้อย่างไร จนกระทั่งรัฐบาลที่มีพล.อ.ชวลิต ยงใจยุทธ เป็นนายกรัฐมนตรี จึงได้รับรองวิทยฐานะมหาจุฬาฯ เป็นมหาวิทยาลัย

ส่วนการเดินทางมาปฏิบัติศาสนกิจที่สหรัฐอเมริกานั้น ท่านบอกว่า พระมหาครูฑ จิรสุโธนามสกุล สมบัติใหม่ (บัตน์ลาลึกษาแล้ว) ซึ่งอยู่วัดเบญจมบพิตรเช่นกันชักชวน เมื่อได้รับอนุญาตจากเจ้าอาวาสแล้วจึงมา แรกทีเดียวว่าจะอยู่เพียง 2-3 ปีก็จะกลับไทย แต่ก็กลับไม่ได้จนถึงบัดนี้

สุขภาพของท่าน เมื่อวันผูกพัทธสีมาฝังลูกนิมิตนั้นไม่สบายโรค แต่ก็ต่อสู้มาได้ เพราะก่อนหน้านี้เป็น Strok หมอตรวจพบว่าเส้นเลือดฝอยในสมองแตก จึงมีอาการอัมพฤกษ์ รักษาตัวจนดูเหมือนว่าจะหายก็มาเป็นปัญหาที่ตามองไม่เห็น ต้องผ่าตัด ปัจจุบันมองไม่ค่อยเห็น จะเซ็นเช็คเซ็นหนังสือก็ไม่ได้ ดังนั้นการบริหารงานสมัชชาสงฆ์ไทยจึงมอบให้พระสุนทรพุทธิวิเทศ (ประชัน) และพระวิเทศธรรมกวี (ประเสริฐ) รับหน้าที่แทน

พระวิเทศธรรมกวีซึ่งมาปฏิบัติศาสนกิจในไทยแจ้งข่าวล่าสุดเมื่อวันที่ 15 มิ.ย. 2553 ว่า ท่านประธานสมัชชาสงฆ์ไทยป่วยเป็นโรคเดิมอีก จนกระทั่งแขนและขาเคลื่อนไหวไม่ได้ ซึ่งทุกคนต่างตั้งจิตภาวนาขอให้ท่านมีสุขภาพดีดังเดิม ○

วัดวชิรธรรมบพิล แจ้งอาการอาพาธของ

พระเดชพระคุณหลวงพ่พระเทพกิตติโสภณ

วันศุกร์ที่ 16 ก.ค. 2553

อาการอาพาธของพระเดชพระคุณหลวงพ่พระเทพกิตติโสภณ วันนี้ แพทย์ผู้ทำการรักษาได้ทดลองถอดเครื่องช่วยหายใจออกในช่วงระยะเวลาหนึ่ง เพื่อต้องการให้ผู้ป่วยได้หายใจเอง ซึ่งหลวงพ่สามารถหายใจได้เอง และสามารถรับรู้เรื่องราวต่างๆ ได้ดี อาการโดยรวมของพระเดชพระคุณหลวงพ่พระเทพกิตติโสภณ ดีขึ้นตามลำดับ ขอให้ทุกท่านติดตามข่าวจากเว็บไซต์ของทางวัดต่อไป

ประกาศ ณ วันที่ 16 ก.ค. 2553

วัดวชิรธรรมบพิล นครนิวยอร์ก

หมายเหตุ : พระเดชพระคุณหลวงพ่

พระเทพกิตติโสภณ พักรักษาตัวอยู่ที่ห้อง 120 ชั้น

17 ของโรงพยาบาล Stony Brook University

๗...อ.ดุษ วรรณธรรม

วันแห่งความโกรธแค้น

แล้วกิจกรรมวันแห่งความโกรธแค้นของประเทศกัมพูชาที่ตอนแรกจะจัดขึ้นในวันที่ 15 ก.ค.ที่ผ่านมา ก็มีอันต้องยกเลิกไป

แม้วันแห่งความโกรธแค้นนี้จะถูกนายกกัมพูชา ยกเลิกการจัดงานไป กระนั้นเมื่อถึงวันที่ 15 ก็มีประชาชนจำนวนหนึ่งได้ไปแสดงออกเชิงสัญลักษณ์ยังสถานที่จัดงาน

นี้ถ้าจัดขึ้นมาจริง ๆ จะเกิดอะไรขึ้นตามมาในอนาคต คนไทยกับคนเขมรจะมีทัศนคติท่าที่ต่อกันอย่างไร

ยอมรับว่า ตั้งแต่เกิดมาก็เพิ่งจะได้ยิน

“วันแห่งความโกรธแค้น” ผมเองได้ยินแต่

วันแห่งความรัก หรือวาเลนไทน์ วันแห่ง

ความสามัคคี วันแห่งความปรองดอง ซึ่งชาติ

ไทยกำลังสร้างความปรองดองกันอยู่

ทุกคนจะต้องไม่มีวัน

แห่งความโกรธแค้นในใจ

ของตนสักวันเดียว ต้องมีสติ

สำรวจตรวจตราตัวเอง

อยู่ทุกขณะตั้งแต่ตื่นขึ้นมา

จนถึงเข้านอน

และก็ไม่แน่ว่ามันจริงๆ ว่า จะมีคนที่อุตริชางคิด “วัน” พรรคนี้ขึ้นมาให้โลกได้

ข้าเฝ้า

คนที่ประดิษฐ์คิดคำ “วันแห่งความ

โกรธแค้น” ขึ้น ไม่รู้ว่า ใครเป็นต้นคิด ใคร

เป็นต้นเรื่อง ไม่รู้ว่าใครเสนอ ใครขงเรื่อง

ให้ สุนเซน หรือว่านายกกัมพูชาคิดเอง

ซงเอง

แต่เอาละ ใครจะคิด ใครจะประดิษฐ์

หรือใครจะขงวันนี้ขึ้นมา แต่ก็ยกยอกพูดๆ

ว่า แค่อีกก็ยังมีคนคลง ไม่เกิดความดิงมอะไร

เพราะเป็นการบมเพาะความโกรธเกลียดให้

มนุษย์ชาติ

เป็นการบมกบเจตนาของผู้คิดวันนี้ขึ้น

มาได้เป็นอย่างดี

อย่างไรก็ตาม วันแห่งความโกรธแค้นนี้

ผมพยายามมองในแง่ดี และคิดว่าคนเรา

ทุกคนควรจะฉวยโอกาสกับวันนี้เอาไว้ด้วย

การกลั่นมาตุตัวเอง!!

สำรวจพฤติกรรมและจิตใจของตัวเอง

ที่ผ่านมา มา มีพฤติกรรมและจิตใจดิงาม

ถูกต้อง เหมาะสมไหม ถ้าไม่ดี ไม่งาม ไม่

ถูกต้อง ไม่เหมาะสม จะได้แก้ไขปรับปรุง

และเปลี่ยนแปลงให้ดี

ดังสติกันใหม่ให้มั่นคง อย่าหลงทาง!

ทุกคนจะต้องไม่มีวันแห่งความโกรธแค้น

ในใจของตนสักวันเดียว ต้องมีสติสำรวจ

ตรวจตราตัวเองอยู่ทุกขณะตั้งแต่ตื่นขึ้นมา

จนถึงเข้านอน

และถ้ามันเผลอจะโกรธใครขึ้นมาให้ได้

ก็ต้องหาทางระงับให้ได้เช่นกัน

ซึ่งต้องดับให้ได้ในขณะที่นั้นทันที อย่า

ปล่อยให้มันกลายร่างเป็นสมมิตเกราะกักร

มาคอยกักรักในใจของตนได้เป็นอันขาด

เพราะถ้าดับไม่ได้ ก็เป็นเครื่องมือให้

คนได้ทำกรรมชั่วหลายอย่างๆ นานา เช่น

ลูกโกรธแม่ที่ไม่ให้เงินซื้อเหล้าที่ฆ่าแม่ทิ้ง

เจ้าอาวาสตำหนิพระลูกวัดที่ไม่ลงท้าวต

สวดก็ถูกพระลูกวัดใช้ปืนบุกขึ้นไปถึงในกุฎ

โทษฐานทำให้เสียหน้าในหมู่พระ เป็นต้น

มีตัวอย่างความสูญเสียอันเนื่องมาจาก

ความโกรธแค้นมากมายในสังคมไทย หรือ

แม้แต่สังคมไหนๆ ความโกรธได้สร้างความ

หายนะและบอบช้ำต่อมนุษยชาติอย่างมาก

เพราะถ้าเห็นว่าตัวเองเป็นคนมักโกรธ

ก็ต้องพยายามควบคุมจิตใจของตนไม่ให้

โกรธในเวลาที่ยคนอื่นมาทำให้ไม่พอใจให้

ความโกรธ ความเกลียด ทำให้ทุกขจิต

กังวลใจจริง นอนไม่ค่อยหลับ ถึงหลับก็ไม่สุข

สภาพร่างกายก็แย่ ผิวเหี่ยวงำกัน ใบหน้า

ไม่สดชื่นแจ่มใส

ที่ร้ายกว่านั้น ความโกรธแค้นเป็นตัวการ

ที่นำความหายนะมาให้ทุกเมื่อ ตราบใดที่คน

เราไม่สามารถที่จะหยุดยั้งความโกรธนั้นไว้ได้

เอา (วันแห่ง) ความโกรธแค้นนั้นมา

เป็น (วันแห่ง) ความรักและความปรองดอง

จะดีกว่า ○